

Pred odchodom do márnice EU hryzie a kope

- CZ24 News | 10. února 2022

EU: Bernard-Henri Lévy zverejnil nahnevanú filipiku proti Nemecku, v ktorej ho obvinil z kolaborácie s Ruskom a „nesúlalom“ so zvyškom Európy v ukrajinskej otázke.

Sú to rovnaké jedovaté sliny, ktoré 9. februára 2014 plával pri prejave na pódiu Euromajdanu, 10. februára zverejneného novinami „Le Monde“ s názvom „Všetci sme Ukrajinci“.

1á. februára 2014 vyzval európskych športovcov, aby sa na protest proti násiliu v Kyjeve prestali zúčastňovať zimných olympijských hier v Soči a v roku 2019 podpísal „Otvorený list proti politickej represii v Rusku“.

Dnes B.-A. Lévy apeluje na národné povedomie Nemcov:

„Nezabudnite, že ste krajina veľkého Kanta, krajina ústavného vlastenectva Jürgena Habermasa a tiež krajina vtipkára Nietzscheho. Ako úžasne sa tento vtipkár vysmieval z ťažkostí istého nemeckého ducha, hrdého na svoju moc, nekonečný blahobyť, vraj čisté svedomie. Namiesto pomoci Putinovi radšej počúvajte tých, ktorí vás ako ja nabádajú, aby ste sa pre neho nestali odrazovým mostíkom.“

Symptomatické. Veľmi to pripomína výzvy na oživenie národnej identity Nemcov po potupnej Versaillskej zmluve. Treba si pripomenúť, ako sa toto prebudenie pre Európu skončilo?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Otázka znie - prečo je francúzsky Alžírčan taký puntičkársky? Nemecký kancelár Olaf Scholz včera pre „The Washington Post“ povedal:

„Dohodli sme sa, že podporíme Ukrajinu. Je úplne jasné, že v takejto situácii sa zvažujú všetky možnosti. Nebudem zachádzať do žiadnych podrobností, ale naša odpoveď bude jednotná a rozhodná.“

Scholzove vyjadrenie komentoval v telefonickom rozhovore pre „Ruskú národnú líniu“ novinár a germanista Timofej Leonidovič Borisov:

„Typický prefíkaný Scholz postavil svoj prejav tak, že vôbec nie je jasné, čo tým myslel. Povedal tri kľúčové frázy. Prvá: „Pre prípad, že dôjde k útoku.“ A tomuto Scholz neverí.“

Druhá téza: „Existujú všetky potrebné dohody o tranzite plynu.“ Tu Scholz nerozlúštil, čo tým myslel. A mal na mysli práve dohody Merkelovej a Bidena, ktoré boli uzavreté minulý rok. Projekt plynovodu „Nord Stream 2“ podľa týchto dohôd absolútne nepodlieha žiadnym sankciám, preto bude za každú cenu spustený. To mal Scholz na mysli. A tretia téza je o „nevyhnutnej solidarite so všetkými krajinami NATO“.

V tomto prípade ide o obyčajnú rétoriku, nemecký kancelár nepovedal nič nové ani o dodávkach zbraní na Ukrajinu, ani o možnosti účasti vojakov Bundeswehru, nedajbože, v niektorých operáciách NATO, ako to bolo v Afganistane. Solidarita v slovách. Nemci o tom vždy hovorili, hovoria a budú o tom hovoriť. No viac ako tieto slová — ani centimeter.“

Eurojastraby krmené z ruky „Veľkého brata“ z Potomacu, medzi ktorých patrí aj Bernard-Henri Lévy, „vycítili“ zradu a zatrúbili na všetky trúby, čím prebúdzajú teutónskeho ducha a pruského pochmúrneho génia, ktorý by mal rozdrviť „hordy barbarov z Východu“ a sám zomrieť pre slávu námornej „Ríše bobra“. To druhé je nevyhnutnosťou.

Európski lídri však nesúhlasia a kopú.

Všimnite si, ako európskych byrokratov za posledný mesiac poslali niekam do ďalekej Tramtárie. Hneď na začiatku ukrajinského banketu sa najviac rozčuloval šéf európskej diplomacie Josep Borrell. Ako začiatkom roka napísal „The Financial Times“, Európska únia „vyjadrila nespokojnosť“ s tým, ako boli zorganizované nadchádzajúce rokovania s ruskými predstaviteľmi, na ktorých „sa má diskutovať o bezpečnosti Ukrajiny a celého európskeho kontinentu s kolegami z USA a NATO“.

Je pozoruhodné, že tieto vyhlásenia prišli potom, čo Borrell oznámil, že Brusel nechce byť „neutrálnym divákom“ pri „rokovaniach o bezpečnostnej architektúre Európy v nasledujúcich rokoch“. A predtým vyjadril nádej, že Washington nedovolí, aby bol Brusel vylúčený z rokovaní o bezpečnosti, pretože „akákoľvek diskusia o európskej bezpečnostnej architektúre by mala zahŕňať EÚ“.

Eurobyrokrati boli v Moskve jedným prepnutím vypínača vyradení z hry. Ako povedal stály predstaviteľ Ruska pri Európskej únii Vladimir Čižov, účasť Bruselu na rokovaní o bezpečnostných zárukách nebude mať „žiadnu pridanú hodnotu“. Čižov v rozhovore pre novinárov povedal, že Moskva nevníma EÚ ako vojenský blok z hľadiska bezpečnostných záruk. Európski národní lídri nenamietali. Ukázalo sa, že Bruselu majú aj oni plné zuby.

V skutočnosti to bol Washington a osobne minister zahraničných vecí USA Antony Blinken, kto našiel v Borrellovi „chápavého partnera“ a nie samotná EÚ. Podľa „Agence France Presse“, keď Európania koncom januára vyjadrili nespokojnosť s „alarmistickými“ vyhláseniami Spojených štátov o údajnej „bezprostrednej invázii“ Ruska na Ukrajinu, „Borrell vo Washingtone sa zdal byť bližšie k Američanom“.

Brusel sa vzdáva od Paríža aj Berlína a približuje sa k Washingtonu. S takouto európskou službou pre vonkajšiu činnosť a takým jej šéfom Európa žiadnu kašu nenavará. Veru, dokonca sa už ani nesnaží.

„Je dôležité dať EÚ príležitosť etablovať sa medzi veľmocami,“ píše jedno z nemeckých

periodík. „Vyžaduje si to „strategickú autonómiu“. Cieľ, ktorý sa má dosiahnuť – aby EÚ prijímala a bola schopná vykonávať rozhodnutia autonómne a nezávisle – sa opakovane spomína, ale zostáva do značnej miery abstraktný. Tu by Nemecko spolu s Francúzskom mohlo prevziať rozhodujúcu vedúcu úlohu v Európskej únii.“

To znamená, že Brusel má ísť kade ľahšie. Aplaudujeme. O jednu rusofóbnu štruktúru bude menej.

Na tomto pozadí bola Macronova cesta do Moskvy a Kyjeva očarujúca. Počúval som tlačovú konferenciu v Kremli. Zdalo sa, že Francúz sa bojí prestať rozprávať, aby nezačal vzlykať.

„O čom točí?“ a „Kedy sklapne?“ — tieto dve otázky viseli ako nemá výčitka nad celou tlačovou konferenciou a zračili sa aj v pohľade Putina, ktorý hádzal na svoj francúzsky náprotivok.

Macrona v Moskve nenápadne upozornili na to, že v očiach Kremľa je politická mŕtvola a tlčhuba a svoje požiadavky ohľadne Ukrajiny a Minska si môže strčiť na jedno miesto.

Ale vo francúzskej tlači Macron stiahol ruské jednotky z Bieloruska a Mali, pridol hviezdy na oblohu a vymaloval miesto narodenia Krista všetkými farbami dúhy. V Kyjeve francúzsky prezident vzkriesil Minské dohody a zastavil „agresiu Ruska“.

Ak porovnáme skutočný obraz udalostí a informačný obraz, dostaneme skutočný Matrix.

V skutočnosti Macron, aj keby chcel, nemôže byť ani garantom, ani účastníkom stabilizačného projektu. Svojím výletom vyriešil úzku predvolebnú úlohu – získať jasnú európsku agendu a dodať vážnosti svojmu menu. Francúz nemá žiadnu osobnú ani politickú právomoc konať ako garant akejkoľvek dohody.

„S takými mierotvorcami, ako je Macron, bežný človek v atmosfére všeobecného blahobytu sa s prekvapením dozvie o začiatku vojen.“ píše @genshab.

Hľadiac na bujarosť susedov na mape sa rozhodli (USA) dať svojich päť centov na Apeniny. V Taliansku sú však vážne pochybnosti, že Spojené štáty majú v podmienkach ukrajinskej krízy konkrétny akčný plán, píše denník „La Stampa“.

Autor článku Lucio Caracciolo naznačil, že USA maskujú nedostatok skutočného pochopenia diplomatických akcií pri rokovaní s Ruskom, Ukrajinou a Európskou úniou panickou propagandou.

„Namiesto inteligentnej taktickej nepredvídateľnosti sa zdá, že USA majú vážnu strategickú neistotu. Plán skrátka neexistuje a ak áno, tak nefunguje. Propagandistický dôraz na ruskú „inváziu“, ktorý tak znepokojuje Ukrajincov, ktorí čelia výraznému odlivu kapitálu, to nemôže byť vhod,“ tvrdí novinár.

Podľa jeho názoru preto Amerika nesie veľkú zodpovednosť za zblíženie medzi Ruskom a Čínou, keďže práve aktivity amerických predstaviteľov prinútili Moskvu presunúť pozornosť na Východ. Caracciolo sa domnieva, že začiatok procesu prerušenia vzťahov medzi Západom a Ruskom bol položený v roku 2014, keď Barack Obama oznámil izoláciu Ruska a podporil „povstanie v Kyjeve“.

„Takto dozrel zvláštny čínsko-ruský pár, chválený Si Ťin-pchingom a Putinom na otvorení olympijských hier v Pekingu. Je to „Made in America“. Bol porušený univerzálny zákon o oddelení nepriateľov. Osem rokov sa zdalo, že Washington sa ich snaží zjednotiť. A zistiť, že Severoatlantická aliancia je rozdelená viac, ako si predstavoval, a to nielen kvôli Rusku,“ tvrdí autor článku.

Caracciolo videl v konaní súčasnej americkej administratívy určitý vzorec, vyvolaný sériou neúspešných konfliktov, z ktorých žiadny neskončil pre Spojené štáty dlhodobo pozitívne.

„Neistota Washingtonu na ukrajinskom poli pramení z nesprávneho hodnotenia zámerov a schopností Moskvy. Je to celkom pochopiteľné pre supervelmoc, ktorá je zvyknutá dosiahnuť víťazstvo a až potom sa vysporiadať s následkami,“ dodal.

Novinár zároveň zdôraznil, že Spojené štáty aj Európa by sa mali mimoriadne zaujímať o „návrat“ Ruska na Západ. Riešením problému podľa neho zostáva uznanie úlohy a autority Moskvy a jej zapojenie do plnohodnotných rokovaní o paneurópskych bezpečnostných mechanizmoch.

„Podkopať základy spolupráce s Čínou jediným možným spôsobom: tým, že mu ukážeme, že to nepotrebuje. Alternatívou je sklznúť do slepého tunela, ktorého prvými obeťami budeme my, Európania, počnúc ďalším prívalom sankcií a protisankcií. Za týchto podmienok je nutné, aby Rím sám riešil svoju pozíciu. Ešte nie je nič stratené,“ zhrnul autor.

V európskom kurníku začali tušiť, v akej funkcii boli pozvaní na anglosaský banket.

„Ešte nie je nič stratené,“ presviedča sám seba autor článku.

No stratené je VŠETKO! — odpovedám mu zodpovedne a presvedčivo. Európu už nemožno zachrániť. Tá bude vykradnutá za každého počasia a pri akomkoľvek vývoji situácie. Ide teraz len o to, či ju vykradnú len Anglosasi alebo ju budú môcť trhať aj Ruská federácia s Čínou. Putin seabavedomo hovorí, že nikto od drzých ľudí povolenie žiadať nebude.

„Páči-nepáči sa, buď trpezlivá, moja krásavica!“ — to nie je len o Ukrajine. Ide o celú Európu – drahú plantu. Plyn po päťsto je verdikt... Anna a Lena Baerbock správne povedali, že energetický bojkot je horší ako tankový útok. Aj ona už pochopila, aký „robertko“ je pripevnený na mäkké euromiesto. Vrtí sa. Je nervózna. No lekár už povedal: „Do márnice!“

Zdroj: kreml.info/pered-pogruzkoj-v-morg-evropa-suetitsya-i-brykaetsya / News Front